

РЕШЕНИЕ

№ 659

гр. София, 07.02.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIV КАСАЦИОНЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на 17.01.2014 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Стоянова

**ЧЛЕНОВЕ: Весела Цанкова
Луиза Христова**

при участието на секретаря Камелия Миладинова и при участието на прокурора Никова, като разгледа дело номер **7807** по описа за **2013** година докладвано от съдия Весела Цанкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Образувано е по касационна жалба на Регионална Дирекция „Гранична Полиция” - Аерогари, чрез упълномощения процесуален представител юрисконсулт И. срещу решение от 27.06.2013г., постановено по н.а.х.д.№12665 по описа на СРС за 2012 година, 6 състав. Със съдебното решение е отменено наказателно постановление № 113/27.03.2012г., издадено от началника на Гранично полицейско управление – С. в частта, с която на Х. К. О. с ЕГН [ЕГН] за нарушение на чл. 6, т. 1 от ЗДвП на основание чл. 183, ал. 3, т. 5 от ЗДвП е наложено административно наказание глоба в размер на 30 лв.

В жалбата се навеждат доводи за неправилност, необоснованост и незаконосъобразност на обжалваното решение в частта, в която е отменено наказателното постановление. Касаторът твърди че първоинстанционният съд е установил, че ответникът по касация е притежавал удостоверение за извършване на таксиметрови услуги. Твърди, че СРС неправилно е приложил нормата на чл.47, ал. 3 от ППЗДвП, тъй като не се спори по делото, че под знак В1 има указателна табела с текста „не важи за автобуси и такситата, превозващи клиенти”, но с оглед събраните доказателства не се доказва същият да е превозвал клиенти или да е чакал такива. Счита, че несъмнено е доказано, че Х. К. О. е осъществил състава на чл. 183, ал. 3, т. 5 от ЗДвП и не е спазил въведената със знак забрана. Иска се отмяна на решението в частта, с която е отменено наказателното постановление, с което на основание чл. 183,

ал. 3, т. 5 от ЗДвП на ответника по касация е наложено административно наказание глоба в размер на 30 лв. и наказателното постановление да бъде потвърдено в тази част.

В съдебно заседание касаторът не изпраща представител.

Ответникът по касация – Х. О., редовно призован, не се явява и не изпраща представител, не представя становище по жалбата.

Представителят на СГП - прокурор Никова, изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София - град, като взе предвид наведените касационни доводи, извърши проверка на обжалваното съдебно решение, съобразно чл. 218, ал.2 АПК и след като прецени събраните по делото доказателства, приема за установено следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211 АПК от процесуално легитимирано лице и е процесуално допустима.

Разгледана по същество е неоснователна.

Наказателно постановление № 113/27.03.2012г., издадено от началника на Гранично полицейско управление – С. е отменено от СРС в частта, с която на Х. К. О. с ЕГН [ЕГН] на основание чл. 183, ал. 3, т. 5 от ЗДвП е наложено административно наказание глоба в размер на 30 лв., обезсилено е в частта, с която на основание чл. 4, ал. 1, т. 17 от Наредба Из-1959/27.12.2007 г. на ответника по касация са отнети 4 контролни точки и е потвърдено в частта, в която на основание чл. 183, ал. 2, т. 1 от ЗДвП е наложено административно наказание глоба в размер на 20 лв.

Решението се обжалва в частта, с която е отменено наказателното постановление.

От фактическа страна СРС е приел, че на 12.03.2012г. около 09,20 часа Х. О. извършвал таксиметров превоз на пътници в района на летище С., управлявайки лек автомобил „Опел”, модел „В.” с ДК [рег.номер на МПС] . Движейки се с посока на движение към [улица] навъзъл в зоната на действие на знак В1, забраняващ влизането на пътни превозни средства и престоял неправилно в зоната на действие на пътен знак В27, забраняващ престоя и паркирането. Бил му съставен акт за установяване на административно нарушение № 113/12.03.2012г., въз основа на който е издадено обжалваното наказателно постановление.

В хода на производството пред СРС е установено и не се спори между страните, че под пътен знак В1, забраняващ влизането на пътни превозни средства, е разположена указателна табела с текст „не важи за автобуси и такситата, превозващи клиенти”. Ответникът по касация е представил доказателства, че е извършвал таксиметрови услуги, поради което първоинстанционният съд е приел, че няма нарушение на възприетите правила за движение на пътни превозни средства на територията на летище С. и е отменил наказателното постановление в частта на наложено наказание на основание чл. 183, ал. 3, т. 5 от ЗДвП.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 от АПК и въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд, съгласно чл. 220 от АПК, съдът намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо, като постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, по подадена в срок жалба и от компетентен съд в рамките на правомощията му. Не са налице основания по чл.34 ЗАНН за недопустимост на административно-наказателното производство или основания за погасяване по давност на извършеното нарушение. За

да постанови обжалваното съдебно решение районният съд е извършил проверка на издадените акт за установяване на административно нарушение и наказателно постановление. Съдът е описал фактическата обстановка и въз основа на какви доказателства е изяснена същата, обсъдени са показанията на разпитания свидетел.

За неоснователни следва да се приемат възраженията на касатора относно това, че е нужно да се докаже, че Х. К. О. в превозвал клиенти или е чакал такива. На първо място в жалбата си пред СРС ответникът по касация е посочил, че е трябвало да вземе клиенти от летището, като е представил доказателства за това, че предлага таксиметрови услуги и разполага с валидно разрешение за извършване на таксиметров превоз на пътници. На следващо място административнонаказващият орган е издал акта за установяване на административно нарушение и наказателното постановление без да посочи в тях, че наказаното лице е имало качеството на таксиметров шофьор, което е важно обстоятелство с оглед състава на нарушението и наличието на указателна табела, позволяваща на таксите, превозващи клиенти да влизат в зоната на действие на знак В1. Следователно фактическите констатации, описани в акта за установяване на административно нарушение не отговарят на фактическата обстановка, което съставлява съществено нарушение на процесуалния закон. Правилно СРС е приел, че административнонаказващият орган е издал наказателното постановление в нарушение на възприетите от него правила за движение на пътни превозни средства на територията на летище С., поради което го е отменил в частта, с която на Х. К. О. на основание чл. 183, ал. 3, т. 5 от ЗДвП за нарушение на чл. 6, т. 1 от ЗДвП е наложено административно наказание глоба в размер на 30 лв.

Обжалваното съдебно решение е правилно и законосъобразно и следва да бъде оставено в сила, не са налице касационни основания за отмяната му.

Воден от горното и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 1 от АПК, вр. с чл. 63, ал.1, изр. 2 от ЗАНН, Административен съд София - град, XIV – ти касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВА В СИЛА решение от 27.06.2013 година, постановено по н.а.х.д. №12665 по описа на СРС за 2012 година, 6 състав, с което е отменено наказателно постановление № 113/27.03.2012г., издадено от началника на Гранично полицейско управление – С., в частта, с която на Х. К. О. с ЕГН [ЕГН] за нарушение на чл. 6, т. 1 от ЗДвП на основание чл. 183, ал. 3, т. 5 от ЗДвП е наложено административно наказание глоба в размер на 30 лв.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.